

deres paa det tørre. Jeg maa rigtignok dertil bemærke, at er der nogen, der er udsatte for at blive vaade, er det Sømændene, særlig dem, der sejle paa Sejlskibe. Det er en alt andet end misundelsesværdig Stilling, disse Mennesker have ved mange Lejligheder. Naar Vind og Vejr ere uheldige, maa de undertiden flakke 14 Dage eller 3 Uger om paa oprørt Hav uden at kunne faa tørt Tøj paa, eller i det hele taget føre en ordentlig og menneskelig Tilværelse. Saa jeg synes nok, at der ikke er Anledning til just at gaa saa haardt i Kette med dem, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds tillod sig at gøre. Saa siger det ærede Medlem, at de have ikke anden Stat at svare end de 3 pCt. i Indførelstold paa Skibe. Det er ganske rigtigt, at der er 3 pCt. Indførelstold paa Skibe, men der er ogsaa et stort Misforhold til Stebe, som jeg i Forbigaaende skal gøre opmærksom paa. Jeg holder her i min Haand et Regnskab fra et Skibsværft, hvor Forholdene ere saaledes, at det har bygget tre Skibe til en samlet Værdi af 688,192 Kr. Men Tolden paa Materialerne til disse Skibe har været 41,971 Kr. 13 Ore, altsaa det er 6,1 pCt. Det er et Misforhold, som jeg tror, der kunde være Anledning for Lovgivningsmagten til at faa hævet eller forandret jo før jo hellere. Altsaa, Forskellen mellem Indførelstolden og Tolden paa Materialerne andrager i dette enkelte Tilfælde noget over 21,000 Kr. Saa siger det ærede Medlem, at han vil paa alle de andre Stænders Vegne, altsaa Landbrug, Haandværk, Handel og Industri o. s. v., protestere imod, at der gøres yderligere Nedsættelser i Konsulatsafgifterne. Jeg skal dertil sige, at jeg tillader mig at mene, at jeg med lige saa stor Ret paa Sømændstandens Vegne kan protestere imod, at man omtaler deres berettigede Fordringer paa en saa — jeg vil ikke bruge stærke Udtryk — afvisende Maade, som det ærede Medlem har tilladt sig at gøre her i Dag. Kun en Ting er jeg enig med det ærede Medlem i, nemlig naar han siger, at Konsulatsafgiften burde omordnes saaledes, at det blev en Stat paa Søneringen. Dertil siger jeg: Ja, det er rigtigt, det ere vi enige om; kunde vi saa det forandret saaledes, som jeg sagde i mit første Foredrag, til en Stat paa Søneringen i Stedet for Konsulatsafgifter, vilde det være en mere forstaaelig Stat. Man kunde da sige: Saa og saa meget skulle I svare i Stat, men I skulle ikke svare Afgifter til Konsuler, som I ikke bruge. Saa havde Sømændstanden ikke den Klage. Den højtærede Konseilspræsident med

samt det ærede Medlem, som sidst talte (Trolle), have ganske sikkert gjort sig skyldige i en Misforstaaelse af mine Ord, naar de mente, at jeg skulde have udtalt, at jeg ønskede Konsulatsafgiften opkrævet efter den gamle Regel. Nej, det er paa ingen Maade min Mening, at jeg ønskede den opkrævet paa den gamle Maade, som efter Sømændenes egne Udtalelser er uheldig. Jeg sagde derimod — og det haaber jeg ogsaa, Rigsdagstidenden vil kunne vise — at naar de skulle have en saadan forøget Afgift, en tre Gange saa stor Afgift som den, de nu have, vilde de ganske sikkert langt hellere have beholdt den anden. Men dermed har jeg ikke sagt, at jeg vilde ønske Afgiften opkrævet paa den gamle Maade, det er slet ikke min Mening. Over for den højtærede Udenrigsminister og det ærede Medlem for Bræstø Amts 6te Valgkreds (Vojten) vil jeg fremdeles fastholde, at jeg ser ikke, at Ophævelsen af Skibsafgiften over for Sejlskibene har været nogen virkelig Lettelse; i hvert Fald ere alle de Skibsredere, jeg har talt med angaaende den Sag, og hvis Regnskaber jeg har været med til at gennemgaa, paa det rene med, at det ikke har været Lettelse for dem. De vilde langt hellere have bibeholdt den, naar de andre Ting, jeg nævnedes i mit første Foredrag, kunde være blevne forandrede paa en for Skibsarten heldigere Maade. Jeg tror derfor ikke, at jeg paa Grund af det, jeg da sagde, fortjener at stemples, som den højtærede Udenrigsminister gjorde, idet han stemplede mig som den, der var reaktionær.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Sage: Jeg maa værge mig lidt mod disse haarde Angreb fra to ærede Medlemmer, som have sagt, at jeg havde været haard mod Sømændene og afvisende over for deres retfærdige Krav. Jeg tror at have dokumenteret, saa vidt jeg formaaede, at der virkelig ikke er slet Søarten nogen Uret, men tværtimod, var der nogen, der kunde beklage sig, var det de andre Mæringer, der forholdsvis maatte betale mere end den. Naar det ærede Medlem, der sidst talte (Frederiksen), mente, at jeg ikke skulde behandle Klagerne fra Sømændene paa en saadan Maade, maa jeg minde om, at min Udtalelse ikke gjaldt Klagerne fra Sømændene, men det ærede Medlems Omtale af disse Klager, idet han endogsaa udtalte, at de vilde komme igen stærkere og stærkere, og at Lovgivningsmagten nok skulde blive nødt til at give